lliure

© Érick Labbé

887

autoria, disseny i direcció **Robert Lepage**

cia. **Ex Machina**

Teatre Lliure Montjuïc ï 29 i 30 dôctubre

887

autoria, disseny i direcció **Robert Lepage** cia. **Ex Machina**

---

intèrpret **Robert Lepage**

---

ideació i direcció creativa **Steve Blanchet** / dramatúrgia **Peder Bjurman** / assessora de direcció **Adèle Saint-Amand** / música original i espai sonor **Jean-Sébastien Côté /** il·luminació **Laurent Routhier** / imatges **Félix Fradet-Faguy** / col·laboració en la concepció de l'escenografia **Sylvain Décarie** / col·laboració en la concepció de la utilleria **Ariane Sauvé** / col·laboració en la concepció de vestuari **Jeanne Lapierre**

---

producció executiva **Marie-Pierre Gagné** / ajudant de producció **Véronique St-Jacques** / producció en gira **Samuel Sauvageau /** director tècnic **Paul Bourque** / director tècnic en gira **Olivier Bourque** / regidora **Nadia Bélanger** / tècnic de so **Olivier Marcil** / tècnic de llums **Elliot Gaudreau** / integració multimèdia i tècnic de vídeo **Nicolas Dostie** / sastressa i utillera **Isabel Poulin** / cap de maquinistes **Chloé Blanchet** / consultors tècnics **Catherine Guay** i **Tobie Horswill** / actor consultor creatiu **Reda Guerinik** / representant del director **Lynda Beaulieu**

---

poema addicional **'Speak White'** © **Michèle Lalonde** (1968) El poema de **Michèle Lalonde** té la forma d'una resposta dramàtica directa al famós eslògan 'Speak White' [Parla en blanc], que es feia servir antigament a les plantacions nord-americanes per obligar els esclaus a parlar sempre en la llengua dels seus amos blancs. La mateixa expressió es va fer servir més endavant per instar els canadencs de parla francesa a parlar en anglès i recordar-los la seva inferioritat o posició subordinada.

---

músiques addicionals ***Mer Morte***, de **Jean-Guy Cossette** i **Gilles Morissette. Éditions Densta** i **Macadam Cow-Girl -** Canta **Arthur et les Jaguars**, usada amb el permís de **Disques Mérite** / ***Bang Bang*** de **Sonny Bono** (Cotillon Music Inc a/s Warner Chappell Music Inc.). Canta **Nancy Sinatra**, usada amb el permís de **Boots Enterprises Inc.** / Canta **Claire Lepage**, usada amb el permís de **Disques Mérite** / ***Mood Indigo*** d'**Edward Kennedy Ellington, Irving Mills** i **Albany Bigard**. Interpretada per **Henry Mancini** i la seva **Orquestra** ت1960, usada amb el permís de **SONY/ATV Music Publishing** i **Songwriters Guild of America for *Indigo Mood*** / ***Leavin's on your mind*** de **Michael Webb Pierce** i **Wayne P Walker**. Cançons universals de **Polygram Intl Inc** - Canta **Patsy Cline**, usada amb el permís d'**Universal Music Publishing Canada**.

imatges addicionals **Photo Donald Gordon** (MSTC/Collection CN:X-40842). Usada amb el permís del **Canada Science and Technology Museum** / ***Vue de la prise de Québec le 13 septembre 1759*** (**Hervey Smith** 1797). Domini públic / ***James Murray*** (autor desconegut, 1770). Domini públic / ***Portrait du Major-Général James Wolfe*** (1727-1759) atribuït a **Joseph Highmore**. Domini públic / Fragments de la pel·lícula ***Hôtel Château***. Usades amb el permís del **National Film Board of Canada** / Fragments del reportatge ***Le Samedi de la matraque***. Usat amb el permís de **Radio-Canada Archives** / imatges de l'assassinat de **John F. Kennedy** - Zapruder Film © 1967 (renovades el 1995). **The Sixth Floor Museum** a Dealey Plaza.

---

producció **Ex Machina** per encàrrec del **Programa artístic i cultural dels Jocs Pan Am i Parapan AM de Toronto 2015**

coproducció **le lieu unique - Nantes, La Comète - Scène Nationale de Châlons-en-Champagne, Edinburgh International Festival, Aarhus Festuge, Théâtre de la Ville-Paris, Festival dôAutomne à Paris, Romaeuropa Festival 2015, Bonlieu Scène nationale dôAnnecy, Ysarca Art Promotions - Pilar de Yzaguirre, Célestins - Théâtre de Lyon, Le Théâtre Français du Centre National des Arts dôOttawa, Le Théâtre du Nouveau Monde - Montréal** i **SFU Woodward's Cultural Programs** en el marc del 50 aniversari de la **Simon Fraser University** de **Vancouver**.

---

espectacle en francès sobretitulat en català
durada aproximada **2h. 05' sense pausa**

30/10 a les 18:30h. Àgora Lliure - UPF
Créixer sota una identitat nacional en construcció
diàleg entre **Enric Ucelay-Da Cal** i **Marcel A. Farinelli**

---

seguiu #887 al twitter

horari	a les 20:30h.
preus	29ú 26ú compra avançada 24,50ú amb descompte (excepte els dies de lôespectador) 20ú Tarifa Plana Abonats 15ú tarifa última fila i Carnet Jove -25

887 és un viatge al reialme de la memòria. La idea d'aquest projecte va sorgir dels records d'infantesa de Robert Lepage. Passats els anys, Lepage se submergeix en les profunditats de la seva memòria i es qüestiona la rellevància d'alguns records. Per què hem de recordar un nombre de telèfon de la nostra joventut si ja oblidem el nostre d'ara? Com pot una cançó infantil resistir la prova del temps, permanentment arrelada a les nostres ments, mentre el nom d'algú de qui ens vam enamorar se'ns escapa? Per què la informació sense sentit continua amb nosaltres, però d'altres de més útils les perdem?

Com treballa la memòria? Quins són els seus mecanismes subjacents? Com ressona un record personal en el record col·lectiu?

887 té en consideració diversos senyals commemoratius ï els noms de parcs, carrers, fites i monumentsï i el patrimoni històric del nostre voltant, del qual ja no sabem res. Per tant, la peça se centra en l'oblit, en l'inconscient i en aquest record que s'esvaeix amb el temps, i els límits del qual es compensen amb l'emmagatzematge digital, els munts de dades i la memòria virtual.

En aquesta era nostra, com és el teatre, un art basat en l'acte de recordar? Continua essent rellevant avui?

Totes aquestes preguntes es destil·len en una història en què Lepage, en algun punt entre la representació teatral i la conferència, revela el patiment d'un actor que ï per definició, o per sobreviureï ha de recordar no només el seu text sinó també el seu passat, com també la realitat històrica i social que ha conformat la seva identitat.

Ex Machina

Speak White

Speak white
il est si beau de vous entendre
parler de Paradise Lost
ou du profil gracieux et anonyme qui tremble
dans les sonnets de Shakespeare

nous sommes un peuple inculte et bègue
mais ne sommes pas sourds au génie d'une langue
parlez avec l'accent de Milton et Byron et
Shelley et Keats

speak white
et pardonnez-nous de n'avoir pour réponse
que les chants rauques de nos ancêtres
et le chagrin de Nelligan

speak white
parlez de choses et d'autres
parlez-nous de la Grande Charte
ou du monument à Lincoln
du charme gris de la Tamise
de l'eau rose du Potomac
parlez-nous de vos traditions
nous sommes un peuple peu brillant
mais fort capable d'apprécier
toute l'importance des crumpets
ou du Boston Tea Party
mais quand vous really speak white
quand vous get down to brass tacks

pour parler du gracious living
et parler du standard de vie
et de la Grande Société
un peu plus fort alors speak white
haussez vos voix de contremaîtres
nous sommes un peu durs d'oreille
nous vivons trop près des machines
et n'entendons que notre souffle au-dessus des outils

speak white and loud
qu'on vous entende
de Saint-Henri à Saint-Domingue
oui quelle admirable langue
pour embaucher
donner des ordres
fixer l'heure de la mort à l'ouvrage
et de la pause qui rafraîchit
et ravigote le dollar

speak white
tell us that God is a great big shot
and that we're paid to trust him
speak white
parlez-nous production profits et pourcentages
speak white
c'est une langue riche
pour acheter
mais pour se vendre
mais pour se vendre à perte d'âme
mais pour se vendre

Speak white
It sounds so beautiful when you
Speak of Paradise Lost
And of the gracious and anonymous profile that trembles
In Shakespeare's sonnets

We're an uncultured stammering race
But we are not deaf to the genius of a language
Speak with the accent of Milton and Byron and Shelley and Keats
Speak white
And forgive us our only answer
Being the raucous songs of our ancestors
And the sorrows of Nelligan

Speak white

Talk about this and that
Tell us about Magna Carta
Or the Lincoln Memorial
The grey charm of the Thames
The pink waters of the Potomac
Tell us about your traditions
As a people we don't really shine
But we're quite capable of appreciating
All the significance of crumpets
Or the Boston Tea Party

But when you really speak white
When you get down to brass tacks

To talk about gracious living
And speak of standing in life
And the Great Society
A bit stronger then, speak white
Raise your foremen's voices
We're a bit hard of hearing
We live too close to the machines
And we only hear the sound of our breathing over the tools.

Speak white and loud
So that we can hear you
From St-Henri to St-Domingue
What an admirable tongue
For hiring
Giving orders
Setting the time for working yourself to death
And for the pause that refreshes
And invigorates the dollar
Speak white
Tell us that God is a great big shot
And that we're paid to trust him

Speak white
Talk to us about production profits and percentages
Speak white
It's a rich langauge
For buying
But for selling
But for selling your soul
But for selling out

Ah!
Speak white
Big deal
But to tell you about
The eternity of a day on strike
To tell the story of
How a race of servants live
But for us to come home at night
At the time that the sun snuffs itself out over the backstreets
But to tell you yes that the sun is setting yes
Every day of our lives to the east of your empires
There's nothing to match a language of swearwords
Our none-too-clean parlure
Greasy and oil-stained.

Speak white
Be easy in your words
We're a race that holds grudges
But let's not criticize anyone
For having a monopoly
On correcting language

In Shakespeare's soft tongue
With the accent of Longfellow
Speak a pure and atrociously white French
Like in Vietnam, like in the Congo
Speak impeccable German
A yellow star between your teeth
Speak Russian speak call to order speak repression

Speak white
It is a universal language
We were born to understand it
With its teargas words
With its nightstick words

Speak white
Tell us again about Freedom and Democracy
We know that liberty is a black word
Just as poverty is black
And just as blood mixes with dust in the steets of Algiers
And Little Rock

Speak white
From Westminster to Washington take it in turn
Speak white like they do on Wall Street
White like they do in Watts
Be civilized
And understand us when we speak of circumstances
When you ask us politely
How do you do
And we hear you say
We're doing all right
We're doing fine
We
Are not alone

We know
That we are not alone

Michèle Lalonde 1968

ÀGORA LLIURE - UPF

divendres **30 d'octubre**

Créixer sota una identitat nacional en construcció

diàleg entre **Enric Ucelay-Da Cal** i **Marcel A. Farinelli** sobre la dècada en què el sentiment quebequès va superar *l'ancien esprit franco-canadien*

887 tracta de la memòria (el número del títol és l'adreça de la casa familiar de Robert Lepage a la ciutat de Quebec), un viatge al passat, a la infantesa, per reconstruir el procés de construcció de la seva identitat com a individu, que coincideix amb el procés de lluita per la identitat francòfona al Quebec. Un nen que creix a la dècada dels 60 del segle XX, quan el Front de Libération du Québec va intentar establir un Estat Independent dels Treballadors i Francòfon. Un nen que va veure com l'exèrcit del Canadà va ocupar els carrers de la seva ciutat. Totes dues construccions, Lepage les assumeix com dues línies que s'entrecreuen constantment: ell és qui és perquè va néixer i créixer en una etapa important i col·lectiva del Quebec. Un període en què ï com diu Enric Urcelay-Da Cal, catedràtic emèrit d'Història Contemporània de la Universitat Pompeu Fabraï el sentiment nacional quebequès va superar *l'ancien esprit franco-canadien.* En parlarem amb el mateix Ucelay-Da Cal i amb Marcel A. Farinelli, especialista en conflicte identitari entre França i Itàlia, autor de *Un arxipèlag invisible: la impossible relació de Sardenya i Còrsega sota nacionalismes (segles XVIII-XX).*

Montjuïc ï a les 18:30h. durada aproximada **1h.**

entrada lliure ï aforament limitat

Robert Lepage

Ciutat de Quebec, 1957

Home de teatre polivalent, Robert Lepage ha demostrat tenir el mateix talent fent de director, dâautor dramàtic, dâactor i de realitzador. La seva creativa i original manera dâabordar el teatre ha estat reconeguda internacionalment, i ha sacsejat de dalt a baix el dogma de la direcció escènica clàssica, especialment a partir de lâús de les noves tecnologies. La seva inspiració parteix de la historia contemporània i la seva obra, moderna i insòlita, va més enllà de les fronteres.

Nascut a la ciutat de Quebec el 1957, ben aviat va descobrir la seva passió per la geografia, i atret per totes les formes dâart, va arribar a interessar-se pel teatre. El 1975, quan tenia 17 anys, va entrar al Conservatori dâart dramàtic de Quebec. Fa una estada a París el 1978 i, quan torna, participa en diverses creacions fent dâactor, dâautor i de director dâescena. Dos anys després, sâuneix al Théâtre Repère.

El 1984 estrena *Circulations,* un muntatge que gira pel Canadà i que rep el premi a la millor producció canadenca durant la Quinzaine internationale de théâtre de Québec. Lâany següent estrena *La Trilogie des Dragons*, i lâespectacle obté el reconeixement internacional. El segueixen *Vinci* (1986), *Le Polygraphe* (1987) i *Les Plaques téctoniques* (1988-94). El 1988 funda la seva pròpia empresa de gestió professional, Robert Lepage inc. (RLI).

Del 1989 al 1993 ocupa el càrrec de director artístic del Théâtre Français al Centre National des Arts, a Ottawa. Paral·lelament, continua la seva trajectòria artística amb *Les Aiguilles et lâopium* (1991), *Coriolan, Macbeth*, i *La Tempête* (1992). Amb *A Midsummer Nightâs Dream* (1992) es converteix en el primer nord-americà que dirigeix una obra de Shakespeare al Royal National Theatre de Londres.

El 1994 marca una etapa important en la seva carrera, amb la fundació dâuna companyia de creació multidisciplinària, Ex Machina, de la qual assumeix la direcció artística. Amb aquest nou equip artístic, presenta *Les Sept Branches de la rivière Ota* (1994), *Le Songe dâune nuit dâété* (1995) i el solo *Elseneur.*

També el 1994 escriu i dirigeix el seu primer llargmetratge, *Le Confessional,* que es va presentar lâany següent a la Quinzaine des Réalisateurs del Festival de Cannes. Després va dirigir *Le Polygraphe* (1996); *Nô* (1997); *Possible Worlds*, el seu primer film escrit en anglès (2000); i lâadaptació cinematogràfica de la seva peça *La Face cachée de la Lune* (2003). Lâany 2013 va codirigir amb

Pedro Pires el film *Triptyque*, una adaptació cinematogràfica de la seva peça *Lipsynch*.

Sota el seu impuls, el centre de producció pluridisciplinari La Caserne veu la llum el juny del 1997 a Quebec. Lepage i el seu equip hi estrenen *La Géométrie des miracles* (1998), *Zulu Time* (1999), *La Face cachée de la Lune* (2000), *La Casa Azul* (2001), una nova versió de *La Trilogie des Dragons* amb altres actors (2003), *The Busker's Opera* (2004), *Le Projet Andersen* (2005), *Lipsynch* (2007), *Le Dragon bleu* (2008) i *Éonnagata* (2009).

Els seus projectes actuals inclouen *Jeux de cartes* (2012), una quatrilogia formada per *PIQUE, CÍ UR, CARREAU* i *TRÈFLE*, que exploren cada un un univers inspirat pel pal que representen; i una nova creació de *Les Aiguilles et l'opium* (2013), com també el solo *887*, estrenat el juliol del 2015 a Toronto.

La seva fama li permet ser convidat en nombrosos projectes artístics d'altres disciplines. El 1993 signa la posada en escena de la gira mundial de Peter Gabriel, *The Secret World Tour*, i el 2002, la de l'espectacle *Growing Up Tour*.

L'any 2000 participa en l'exposició Métissages al Museu de la civilització de Quebec.

Col·labora amb el Cirque du Soleil en la concepció i la posada en escena de *KÀ* (2005), un espectacle permanent a Las Vegas, i *TOTEM* (2010), un espectacle de gran carpa que fa gira mundial.

En el marc de les celebracions del 400 aniversari de la ciutat de Quebec, el 2008 Robert Lepage i Ex Machina estrenen la projecció arquitectònica més gran que s'hagués fet mai: *Le Moulin à images*. El 2009 estrenen al mateix lloc *Aurora Borealis*, una il·luminació permanent inspirada en el colors reals de les aurores boreals.

En l'àmbit operístic, Robert Lepage també s'hi estrena amb un èxit remarcable amb el programa doble *Le Château de Barbe-Bleue* i *Erwartung* (1993). El 1999 presenta per primera vegada al Festival Saito Kinen de Matsumoto al Japó *La Damnation de Faust*, i el muntatge girarà a l'Opéra national de París i a la Metropolitan Opera de Nova York.

D'entre els seus muntatges d'òpera s'hi compten *1984*, a partir de la novel·la de Georges Orwell i amb direcció musical de Lorin Maazel (2005), *The Rake's Progress* (2007) i *Le Rossignol et autres fables*, estrenada a la Canadian Opera Company de Toronto (2009), al Festival d'Aix-en-Provence i a l'Opéra de Lyon el 2010.

Estrena *Das Rheingold*, el pròleg de *Der Ring des Nibelungen* de Wagner, el setembre del 2010 a la Metropolitan Opera; el cicle complet comprendrà les temporades 2010/11 i 2011/12. La se va posada en escena de *The Tempest*, de Thomas Adès, segons el llibret de Meredith Oakes i basat en la peça homònima de William Shakespeare, s'estrena a Quebec i a Nova York el 2012.

guardons

1999 Medalla dels oficials de l'Ordre national du Québec.

2000 Premi de La SORIQ (La Société des relations internationales de Québec) per la influència de les seves creacions fora de Québec.

2001 Al Harbourfront Centre, és guardonat per l'Associació dels *World Leaders* que remarca l'extensió de la seva carrera internacional.

2002 Legió d'Honor de França.

És nomenat Grand Québécois per la Chambre de commerce de l'agglomération de Québec.

Rep el Herbert Whittaker Drama Bench Award per la seva contribució excepcional al teatre canadenc.

2003 Premi Denise-Pelletier, la més alta distinció concedida pel govern del Quebec en l'àmbit de les arts escèniques.

Premi Gascon-Thomas atorgat per l'École nationale de théâtre.

2004 Premi Hans-Christian-Andersen a un artista excepcional que contribueix a honorar Hans Christian Andersen internacionalment.

2005 Premi Samuel-de-Champlain atorgat per l'Institut France-Canada per la seva aportació a la cultura francesa.

Premi Stanislavski per la seva contribució al teatre internacional i la influència de les produccions *La Trilogie des dragons, Les Sept Branches de la rivière Ota* i *The Busker's Opera*

2007 Premi Europa, concedit pel Festival de l'Union des Théâtres de l'Europe i atorgat anteriorment, entre altres, a Ariane Mnouchkine i Bob Wilson.

La producció de *La Face cachée de la Lune* s'endú un Golden Mask en la categoria de Millor producció estrangera estrenada a Rússia el 2007 pel Golden Mask Festival of Russian Performing Arts

2009 Prix du Gouverneur général pour les arts de la scène per la seva contribució excepcional a l'escena cultural canadenca al conjunt de la seva carrera.

2011 Medalla de la ciutat de Quebec pel conjunt de la seva obra.

2012 Premi Eugene McDermott in the Arts al MIT.

Premi de la Fundació de lôòpera de Quebec per la seva posada en escena de *The Tempest* presentada en el marc del Festival dôòpera de Quebec.

Medalla de lôAcadèmia de les lletres del Quebec per la seva contribució excepcional a la vida literària i intel·lectual del Quebec.

2014 Receptor del 10è premi Glenn Gould atorgat per la Fundació Glenn Gould.

llibres *Quelques Zones de liberté. Stéphan Bureau rencontre Robert Lepage.*

més informació http://lacaserne.net/index2.php